

4800

UCHWAŁA NR IX/83/2011 RADY POWIATU OSTROWSKIEGO

z dnia 30 września 2011 r.

w sprawie uchylenia przepisów porządkowych regulujących zasady używania wyrobów pirotechniki widowiskowej na terenie powiatu ostrowskiego

Na podstawie art. 41 i 42 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.), Rada Powiatu Ostrowskiego uchwała co następuje:

§ 1. Uchyla się Uchwałę nr XI/84/2003 Rady Powiatu Ostrowskiego z dnia 26 listopada 2003 roku w sprawie przepisów porządkowych regulujących zasady używania wyrobów pirotechniki widowiskowej na terenie powiatu ostrowskiego.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
Powiatu Ostrowskiego
(-) Andrzej Leraczyk

4801

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.LE.3-4131-1- 326/11

z dnia 19 października 2011 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) orzekam nieważność w całości uchwały Rady Gminy Pępowo Nr IX/50/2011 z dnia 15 września 2011 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowo - usługowej w miejscowości Siedlec, ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 15 września 2011 r. Rada Gminy Pępowo podjęła uchwałę Nr IX/50/2011 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowo - usługowej w miejscowości Siedlec.

Uchwała wraz z załącznikami, dokumentacją prac planistycznych wraz z wnioskiem o ocenę zgodności z prawem wpłynęła do Wojewody Wielkopolskiego dnia 23 września 2011 roku.

Organ nadzoru dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zmianami), w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej art. 1 pkt 10 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871), w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry

i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty obiektów i wskaźniki intensywności zabudowy.

Przepis ten znajduje uszczegółowienie w § 4 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., nr 164, poz. 1587, zwanego dalej rozporządzeniem), na mocy którego ustalenia dotyczące parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu powinny zawierać w szczególności określenie linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udziału powierzchni biologicznie czynnej, a także gabarytów i wysokości projektowanej zabudowy oraz geometrii dachu.

W odniesieniu do przedmiotowego planu stwierdzam naruszenie zasad sporządzenia planu w odniesieniu do terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem US – tj. tereny sportu i rekreacji.

W § 8 ust. 3 pkt 1 uchwały dla terenów US ustalono lokalizację stadionu wraz z zabudową towarzyszącą. W punkcie 3 tego ustępu dopuszczono adaptację istniejących obiektów budowlanych dopuszczając ich modernizację i przebudowę, z zastrzeżeniem, że „powierzchnia zabudowy nie zwiększy się o więcej niż 10% w stosunku do istniejącej powierzchni zabudowanej, a parametry wysokościowe zostaną zachowane.

Zwracam uwagę, że zgodnie z art. 3 pkt 7a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623 ze zm.) pod pojęciem przebudowy należy rozumieć wykonywanie robót budowlanych

nych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji.

W związku z powyższym określenie parametru powierzchni zabudowy oraz wysokości dla robót polegających na przebudowie i modernizacji jest nieuzasadnione.

W odniesieniu do pozostałej dopuszczonej w planie zabudowy towarzyszącej lokalizacji stadionu, określono tylko wskaźnik powierzchni zabudowanej i uszczelnionej, natomiast nie ustalono normatywów dotyczących wysokości, kąta nachylenia połąci dachowych, powierzchni biologicznie czynnej.

Wskazuję, że w przedmiotowej uchwale niekonsekwentnie stosuje się parametr zabudowy, określając go jako „powierzchnia zabudowy” lub jako „powierzchnia zabudowana”, przy czym w § 2 uchwały definiuje się tylko parametr wskaźnika powierzchni zabudowy. Dowolne stosownie terminu dotyczącego parametru zabudowy może spowodować wątpliwości co do właściwej interpretacji ustaleń planu, co w konsekwencji może się przedłożyć na niewłaściwie wydane decyzje administracyjne.

Zauważyć należy, że obowiązek zawarcia w planie zagadnień określonych w art. 15 ust. 2 ustawy, a więc m. in. parametrów zabudowy, nie jest wprawdzie bezwzględny, jednakże pozostaje uzależniony od warunków faktycznych panujących w terenie. Oznacza to, że plan miejscowy musi zawierać ustalenia, o których mowa w ww. przepisie, jeżeli w terenie powstają okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Dopuszczenie w przedmiotowym przypadku realizacji stadionu wraz z zabudową towarzyszącą, obliuguje do ustalenia dla tych obiektów parametrów określonych w art.15 ust. 2 pkt 6 ustawy w odniesieniu do geometrii dachów oraz wysokości, a także powierzchni biologicznie czynnej.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy, w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Jak wynika z § 4 pkt 9 rozporządzenia, ustalenia dotyczące powyższego powinny zawierać m. in. „wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych”.

W odniesieniu do przedmiotowego planu stwierdzam naruszenie powyższej zasady sporządzenia

planu, w związku z brakiem ustalenia dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej (MN/U) oraz terenu sportu i rekreacji (US), parametru dotyczącego ilości miejsc parkingowych.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 11 w planie miejscowym określa się obowiązkowo sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów. Uszczegółowienie tego przepisu stanowi zapis § 4 pkt 10 rozporządzenia, zgodnie z którym, ustalenia dotyczące sposobów terminów tymczasowego zagospodarowania, urządzenia i użytkowania terenów powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów, w tym określenie terminu, do którego tymczasowe zagospodarowanie, urządzenie i użytkowanie terenu może być wykonane.

W odniesieniu do przedmiotowego planu stwierdzam naruszenie powyższego w związku z ustaleniami § 11 ust. 1 uchwały, w którym ustala się możliwość zagospodarowania terenu oznaczonego symbolem 1MN pod funkcje sportu i rekreacji, jako zagospodarowania tymczasowego do czasu realizacji funkcji określonej dla tego terenu, tj. funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej.

Powyższe ustalenia planu nie zawierają jednoznacznego terminu, do którego tymczasowe zagospodarowanie terenu może być wykonywane, co ostatecznie może spowodować zagospodarowanie tego terenu niezgodnie z przeznaczeniem określonym w planie miejscowym.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego. Wskazane wyżej liczne nieprawidłowości stanowią naruszenie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego i nakazują stwierdzenie nieważności w całości przedmiotowej uchwały.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga za pośrednictwem wojewody do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od otrzymania rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski

(-) Piotr Florek